

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0092 van 22 juni 2011
in de zaak 2010/0599/A/3/0694

In zake: de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 7 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 10 juni 2010.

Met dit besluit heeft de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest van 5 april 2010 niet ingewilligd. De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij de wijziging van de verkavelingsvergunning geweigerd met het oog op het bouwen van een berging met plat dak bij een bestaande vergunde woning.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 juni 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij in persoon en advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 3 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest een aanvraag in voor het wijzigen van een verkavelingsvergunning met het oog op *“het bouwen van een berging met plat dak bij een bestaande vergunde woning”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aarschot-Diest’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling (nr. 265/FL/94) van 21 augustus 1967. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 7 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 23 februari 2010 wordt advies gevraagd aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Dit advies werd niet ontvangen. Aan de adviesvereiste wordt voorbijgegaan.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Diest weigert op 5 april 2010 de gevraagde wijziging van de verkavelingsvergunning aan de verzoekende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat door deze wijziging voor het bijbouwen van een berging zoals voorgesteld op bijgevoegd plan, dat deze uitbreiding onmogelijk kan worden beschouwd als een stedenbouwkundig esthetisch verantwoorde bouwwijze binnen deze omgeving en strijdig is met de goede ruimtelijke ordening.

Overwegende dat deze wijziging afbreuk doet aan de oorspronkelijke opzet van de verkaveling.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat er door de aanvraag elementen ontstaan die de goede plaatselijke ordening in het gedrang brengen; dat de werken zich niet integreren in de omgeving;

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 22 april 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 21 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de wijziging van de verkavelingsvergunning te weigeren.

Op 10 juni 2010 beslist de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de wijziging van de verkavelingsvergunning te weigeren en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

De aanbouw zelf meet 4m bij 4m en de kroonlijsthoogte bedraagt 3m. de gevelbekleding bestaat uit een cederbeplaking. Een deur en een klein bandraam worden voorzien. Het geheel wordt afgewerkt met een plat dak. De uitbreiding bevindt zich volledig achter de woning en is niet zichtbaar vanaf de straat. De totale bouwdiepte bedraagt inclusief aanbouw 19.36m. vanuit esthetisch standpunt vormen de gekozen materialen en het volume geen stijlbreuk binnen de overige bebouwing van de verkaveling.

Wel heeft het middelgrote perceel al een aanzienlijke bezetting. Indien de verkavelingsvoorschriften gewijzigd worden is dit steeds een precedent voor de gehele verkaveling. Een bouwdiepte van meer dan 19m is al aanzienlijk voor het middelgrote perceel en tevens stedenbouwkundig niet algemeen gangbaar. Indien deze bouwdiepte ook van toepassing zou zijn voor de kleinere percelen, dan komt de openheid en het landelijk karakter van de verkaveling en de omgeving in het gedrang.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *een bouwdiepte van meer dan 19m is stedenbouwkundig niet algemeen gangbaar en leidt tot een hoge bebouwingsgraad op het middelgrote perceel binnen de verkaveling;*
- *de aanvraag heeft een precedentwaarde voor de gehele verkaveling en zal in de toekomst de openheid en het landelijk karakter van de verkaveling in het gedrang brengen.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een ter post aangetekende brief van 15 juni 2010 betekend aan de verzoekende partij. Het beroep van de verzoekende partij werd ingediend met een ter post aangetekende brief van 8 juli 2010 en is derhalve tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de aanvrager van de vergunning is. De verzoekende partij beschikt conform artikel 4.8.16 §1, 1° VCRO over het vereiste belang.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij voert aan dat het dat het voorliggende verzoekschrift onontvankelijk is aangezien het geen middelen bevat in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5°, a en b VCRO.

De verzoekende partij heeft niet schriftelijk geantwoord op de exceptie van de verwerende partij en dit terwijl zij hiertoe nochtans de mogelijkheid heeft gehad middels het desgevallend indienen van een wederantwoordnota. De verzoekende partij heeft met een op 17 januari 2011 ter post aangetekende brief aan de Raad meegedeeld uitdrukkelijk af te zien van het indienen van een wederantwoordnota. Op de zitting van 15 juni 2011 heeft de verzoekende partij evenmin geantwoord op de exceptie van de verwerende partij..

Beoordeling door de Raad

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de formele volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat de in het verzoekschrift vervatte *grievens* inhoudelijk niet kunnen beschouwd worden als een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

De Raad is in het licht van artikel 4.8.16, §3 VCRO bijkomend van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden om de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt te beoordelen. Met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals desgevallend vervat in de wederantwoordnota of zoals mondeling toegelicht ter zitting, kan de Raad dan ook geen rekening houden.

De Raad stelt vast dat het voorliggende verzoekschrift, zelfs na regularisatie, geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen

van behoorlijk bestuur en derhalve evenmin van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden wordt of worden.

De exceptie dient aangenomen te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 juni 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER